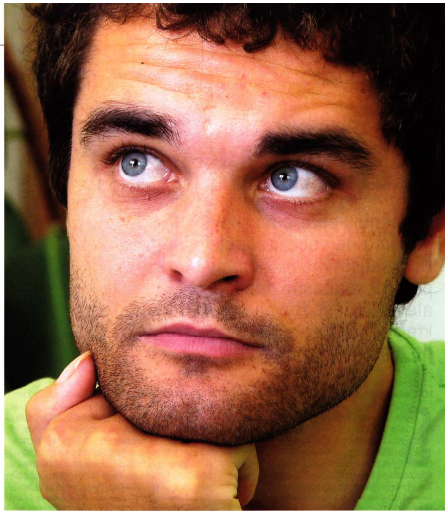


JEDEN DEN SLÁVY

TEXT: Alexandra Měkrá
FOTO: Josef Někras



Je slunečný den. Proti nám přijíždí na vozíčku mladý muž. Na první pohled mě zaujmou jeho oči. Teď už vím, jak vypadá ve skutečnosti blankytná barva. Usmívá se a vítá nás ve svém „dočasném domově“ v Kladruších. Pro tento den je naším průvodcem i hlavním hrdinou. V souvislosti s jeho příběhem mě napadá písnička: „Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře...“

Martin Zach právě sleduje kladrušské sportovní hry, které mají v tomto rehabilitačním ústavu svou tradici. Stolni tenis, plavecká šifera, basketbal nebo florbal na vozíčkách jsou jen částí nabídnutého programu. Skupiny rozdělené podle typu postižení nominovaly ty nejlepší ze svých řad. Martin je zatím více divák než závodník, je tu poměrně krátce a učí se vlastně všechno znovu, od základů. Fandění mu jde ovšem na jedničku. Vztah ke sportu mu zůstal. A taky touha zvítězit! Jen disciplína je teď jiná.

Martin je bojovník od malička. S jeho hyperaktivitou si rodiče, oba sportovně založení, dovedli poradit. Jezdili snad na všem – lyže, kolo, windsurfing, k tomu míčové hry, bavili ho i tenis, hokej, plavání, prostě na co si vzpomene.

Medaile a poháry na jeho poličce dokazují, že se mu v soutěžích dařilo. Sportovní gymnázium vystřídal vysoká škola – obor tělovýchovy a trenérství. Život byl jedním velkým závodem!

Urostřelého pěkného kluka si všimly i modelingové agentury. Martin měl rád výzvy a taky závalu.

Tohle nabízel obojí. Jako bonus mohl získat nové kontakty a peníze. To se při studiu vždycky hodilo. Když ho agentura nominovala do soutěže Muž roku 2009, bral to jako další metu.

Večer 28. srpna při vyhlásování výsledků stál Martin na stupínku nejvyšším. Roz-

”
Před operací Martin poprvé pocítí strach, poprvé si uvědomí, že jeho stav je hodně vážný.

hovory, blesky fotoaparátů, plány na postup do dalšího kola, tentokrát s názvem Muž desetiletí. Znovu si přehrávám dopověď na otázku, jaké je jeho životní motto: „Všeho má svůj čas a vývoj.“

A největší přání? „Zdraví a spokojený život.“ Myslím, že v tu chvíli zapomněl na jednu z nejdůležitějších věcí, a to je štěstí. Protože právě to ho druhý den v jedné vteřině opustilo!

Exhibice u východočeského rybníka Kačák byla domluvena už dlouho dopředu. Martin tu nebyl poprvé.

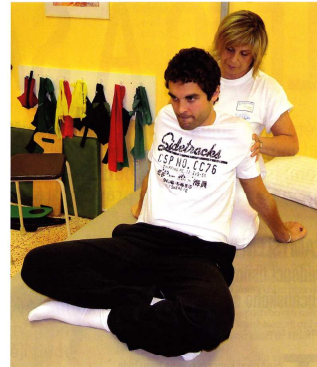
Jako sportovec, zdejší rodák a kluk, který má rád adrenalin, předváděl na zdejších mlátsku svou dovednost ve skoku na lyžích do vody.

Ověněný vteřinou slávou si atmosféru této akce užíval naplno. Věděl, co chce sko-

KLADRUBSKÉ SPORTOVNÍ HRÝ mají dlouholetou tradici. Martin Zach je tu zatím spíš divákem. Ale výkony zdejších sportovců sleduje se zájmem.



K DENNÍMU PROGRAMU v Kladruších patří cvičení a rehabilitace. Martin vi, že je to důležitá součást jeho návratu do života. Stejně jako dřív dělá všechno naplno.



čit a jak! Právě to, jak říká, je hodně důležité. Jízda, let ve vzduchu a perfektní dopad, výkon na jedničku. Kamarádi a diváci ale tentokrát nechcejí pustit Martina „ze scény“. Po chvíli se nechá vyhecovat k dalšímu skoku! Nemá ho promyšlený. Styl „rozjeď a vidím“. Ještě než se odraží od můstku, tuší, že něco není v pořádku.

Chybny pohyb ruky, převalzení, už ví, že poleť k vodní hladině po hlavě. Ale takových nepodarených skoků už bylo...

Náraz o dno nebyl moc velký, aspoň Martinovi se to tak zdálo. Jenomže najednou nemůže hybat rukama ani nohama, aby se vyškábl zpět. Hlavně nezmatkovat.

Nechává se unášet směrem vzhůru. Když se na hladině konečně objeví jeho hlava, kamarádi už vědí, že se děje něco nedobrého. Okamžitě spěchají na pomoc. Záchran-ka, vrtník, rychlý převoz do nemocnice v Hradci Králové.

Rodiče dorážejí těsně před startem helikoptéry. Máma mu stiskne ruku, táta se pokusí o povzbuzující „bude to dobrý“ a pak honem vyrazí za synem. Před operací Martin poprvé pocítí strach, poprvé si uvědomí, že jeho stav je hodně vážný. Prognózu, že bude hybat jenom hlavou, ale odmítá přijmout. Opět se v něm projeví bojovník. A není na to sám. Rodiče a bra-

tr Ondřej, který se okamžitě vrátil ze zahraničí, to je síla, o kterou se bude moci po dalších dnech a měsících opřít. Už ví, že cesta bude dlouhá.

Kladrušské hry pomalu končí. Martin se s námi pro dnešek loučí. Ale uvidíme se zase zítra. Společně projdeme jeho denní program, cvičební blok, úchop a psaní, přeseďtání na vozík, stání ve stojanu, kalcevevi... Martin se usmívá.

Je neuvěřitelné, jak celou situaci zvládá. K jeho původním vlastnostem přibyla ještě jedna – trpělivost. Jeden den slávy má Martin Zach za sebou. Věří, že druhý ho čeká. Až vstane z vozíku